

in epistolam II ad Thessalonicenses I

enim diuinā doctrinā dicunt pphete. Quasi dicit. Nō spernatis verba dei t plicatiōes. Jere. 20. Factus ē sermo domini nibi in obprobriū t in derisu tota die. ¶ Deinde cū dicit. Omnia autē probate t. ostendit qualiter se habeant ad oīa t vñi est q in òbūs vñat discretionē. Ro. 12. Bōabile obsequiū vestrū tc. In hac materia vñ else diligēs examinatio: bōi electio: malī abiectio. Quātum ad primū dicit: ppheteras nolite spernere. tñ omnia probate qz que sunt dubia. Manifesta enim examinatio ne nō indigent. 1. Job. 4. Omni spiritui credere nolite. Job. 12. Nonne auris verba diuidat. Quantū ad scēnu clū dicit. Qd bonū est tenete. Sal. 4. Bonū autē emulaz mi in bono semp tc. Quātū ad tertiu dicit. Ab omni spē mala abstineat vos tc. Isa. 7. Ut sciat reprobare malū t eligere bonū. Et dicit species: qz etiās que habent sc̄litudine malicie vitare debem⁹ qz nō possem⁹ seruare corā hominib⁹ abqz scandalō eoz. ¶ Deinde cū dicit. Ipse autē tc. subdit oīem: et circa hoc tria facit: qz primo orat pro eis. Scđo dat spēm de exauditione. Tertio dat spāles monitores. Dicit ergo. Ita moneo sñ nibil valz nū de⁹ grām det. Unde ipse de⁹. Lcii. 21. Ego dñs q sanctifico vos tc. Per oīa id ē vt sitis totaliter sancti. Et hoc vt integer tc. Occasione effi verbōz istōz dixerunt quidā qz in homine aliud ē spūs t aliud alia: ponentes duas in homine animas. Una qz aīat. alia qz ratiocinatur. Et hec sunt reprobata in ecclasticis dogmatib⁹. Unde sciendū ē qz hec nō differunt bñm essentiā sed fini potentia. In anima eīm nostra sunt quedam vires qz sunt actus corporalū organoz sicut sūt potētie sensitivae partis. Aliæ sunt que nō sunt actus talium organoz sed sūt abstracte ab eis sicut sunt potentie intellective partis. Et hec dicunt spiritus quasi immateriales t separate aliquo modo a corpore inquantū nō sunt actus corporis: t diciunt hec spūs t mens. Aphe. 4. Renouamini spūmentis vñre tc. Inquāt autē aīat dicit alia quia hoc est ei. pprū t loquī proprie. Nam ad peccata tria cocurrunt electio affectio: sensibilitas: t executio corporis. Vult ergo qz i nullo horum sit peccatum. Non dicit in rōne vnde. Et spiritus id ē mens vestra seruēt integer. In omni peccato rō corrumplit fin qz oīs malus ē ignorans. Itē nec in sensibilitate. Unde dicit Antima. Item nec in corpore: t ideo dicit. Et corpus s. Hoc autē sic fit quando seruatur immune a peccato. Et dicit. Sine querela nō sine peccato qz est solius xp̄i: sed esse sine querela est etiam aliorum: qui t si ventialia nō tamē committunt grauia de quib⁹ paxim⁹ scandalizatur. Lc. pmo. Incidentes in òbūs mandatis t iustificationib⁹ vñi sine querela. Et addit. In aduentu tc. sc̄z perdurando vñsp in finē vite. Ulti- ger spiritus referit ad donum spiritus sancti. Quasi dicit. Donū spiritus sancti qz habetis sit integrum. ¶ Deinde cum dicit. Fidelis tc. dat spēm exauditionis. Quasi dicit. Et ego spero t sic fieri: qz ipē qui nouit faciet. Id est cōpletū. p. Fidelis dñs in òbūs verbis suis tc. Ro. 8. Quos vocavit hos et iustificauit tc. ¶ Ultimo inungit familiares monitions sc̄z orōnem ibi. Orate. Item mutuā pacē ibi. Salutare omnes fratres in osulo sancto nō proditorio sicut iudas. Mat. 26. Nec libinoso ut libinosi mulier. Rouer. 7. ¶ Ut legat tc. Timebat eīi ne plati ppter aliqua qz erant hic eam occultarent. Prover. 11. Qui abscondit frumenta maledicet i pp̄lis tc. Ultimo concludit eplam in salutatione.

(Explicit mirabilē deuota expositio doctoris ageli ci sanctissimi Thome aquinatis ordinis fratruū pdicatoz tñ super prima epistola incliti apostoli sancti Pauli ad Thessalonicenses prima.

Incipit profunda t subtilis explanatio ei⁹ dem sanctissimi doctoris thome de aquino ordinis fratruū pdicatoz sup scđa epla eius de⁹ gloriosi apli pauli ad Thessalonicenses.

O Gregamini
vt annunciat que ventura sūt vobis dieb⁹ nouissimis tc. Gen. 49. Nec verba cōpētunt huic eple. Dio enī tangunt qz ei conuenient: sc̄z fruct⁹ t eius materia. Unī de ut annunciat tc. Agit eīi in ea de his que ventura sunt in diebus nouissimis: que sunt tria sc̄z pericula eccliesie: tempore antīp̄i. 2. Thy. 3. In nouissimis dieb⁹ instabunt tempora periculosa tc. Itē malorum, supplicia. ps. Donec intrē in sanctuarium dei tc. Veritatem ppter do-los posuisti eis: delectasti eos dū allequarent. Itē premi a bonoz. Prayer. vlti. Fortitudo t decor in dumentū ei⁹. Et de his agit in hac epla. Utilitas ostendit: qz congres gamini. Sic acquirit et hac epla congregatio sc̄z cōco- dantum in veritate qz discordabāt de iudicio futuro ppter hoc qd dicit in prima epla. Deinde nos qui vivim⁹ tc. ps. Dispersiones isrl congregabit. Itē voluntatū qz cū considerant qz quecumqz temporalia sunt: in nouissimo mundi perlubunt: dāt intelligi qz eos congregant ad vñi querendū sc̄z celeste premiū. Ecl. 30. Congrega cor tuū in sanctitate eius. Itē cogitationū ad vnam stabile veritatem. Isa. 61. Ego autē oīa eoz t cogitationes eoz venio ut congregem tc. Sic ergo patet fructus t materia: qz i prima manūvit eos contra persecutions preteritas: hic manūvit eos contra futuras.

Lapitulum primū.
Datus ecclie Thessalonicensiū i deo p̄fēnō et dño iesu xp̄o. H̄a vo- bis et pax a deo patrenō et dño iesu xp̄o. H̄as agere debem⁹ semp p vobis frēs: ita vt dignū ē: qm̄ sup crescit fides vñfā et abun dat charitas vniuersitatis qz vestrū in inuice- ita vt et nosip̄i in vobis gloriemur in ecclē- siis dei pro patientia vñfā et fide et in omni- bus persecutionib⁹ vñfis et tribulatiōibus quas sustinetis in exemplū iusti iudicij: vt digne habeamini i regno dei p qz et patim̄. Dividitur hec epistola in salutationē t eplare narratio nem ibi. H̄as agere debemus tc. Itē primo ponuntur p̄fōne salutantes. Secundo persone salutare. Tertio bona optata. Sit autē eedē p̄fōne que t i prima. Tres at persone salutantes ponuntur vt auctoritas epla robustor̄z apparet. Ecl. 4. Tunculus triple difficile rūp̄tūr tc. ¶ Ecclesiē theb. tc. Ecclesia p̄gregationē dicit qz dñ esse in deo als est mala. De bona dicitur. ps. Congrega te illi sanctos eius tc. ¶ In xp̄o id ē in eius fide. Ro. 5. Per quem accessum habemus per fidem in gratiam istiā tc. ¶ Deinde optat eis bona. Et primo pacem. Ip̄a est enim principium omnium spiritualium donorum. pri me Corintio. 15. Gratia dei sum⁹ id quod sum⁹. tc. Itē pacem que est finis omniū. ps. Qui posuit fines tuos pacem tc. et hoc a deo tc. Iaco. pmo. Omne datum optimū t omne donum perfectum de surū est descendēs

Explanatio sancti Thome

à patre luminū *rc.* Et domino *rc.* 2. *Pm.* Per quē maxima nobis t̄ preciosā promissā donauit *rc.* Gratias agere debemus *rc.* hec ē epistola narratio. *Ei* primo instruit eos de futuris in nouissimis dieb⁹. Secundo admonet eos familiariter de quibusdam in tertio cap̄. ibi. Decetero fratres *rc.* Item primo moneretur dictum ē q̄tū ad premia bonorū t̄ penas malorū. Scđo quantū ad pericula tempore antīxpi. scđo cap̄. ibi. Rogamus autē vos *rc.* Item primo agit gratias de preparatione ad futurū iudicij. Secundo describit ipsi iudicij ibi. Statamen iustum *rc.* Ite p̄mo gratias agit de prosecuti. Secundo ostendit fructū p̄secuti. Tertio signū. Dicit ergo. Gratias agere debem⁹ *rc.* Nā q̄r in p̄ma epistola cōm̄dauit eos de fide charitate t̄ alijs bonis in quib⁹ abundabant: ideo dicit: gratias agere debem⁹ deo q̄r bonum qđ habetis reputo meum. 2. *Joh.* Miserere horū nō habeo grām. q̄r ut audiā filios meos in veritate ambulare: *rc.* Et hoc deo sine q̄ nibil boni p̄t fieri. Et hoc dignū ē q̄r de magnis bonis agim⁹ gratias. 2. *Mach.* p̄mo. De magnis p̄culis a deo liberati magnifice grās agimus. Quare: q̄r semp̄ crescent bona spūlia. Periculose tamen custodiunt nisi p̄ficiat in eis homo. In donis autē dei ē fides per quā deo habitat in nobis t̄ in hac proficiens fīm intellectū. *Ephē.* 4. Habitare xp̄m p̄ fidem in cordibus vestris. Et sic p̄ficit homo p̄ cognitionē ē deuotionē t̄ inheritance. Ite charitas per quā deus ē in nobis fīm affectū. 1. *Io.* 4. Deus charitas ē t̄ qui manet ē charitate in deo manet t̄ deo in eo. Et ideo dicit. Et abundat. *Prouer.* 15. In abundantia iusticia virtus ē maxima *rc.* 1. *Thef.* 4. De charitate aut̄ fraternitatis nō necessari habuimus scribere vobis: p̄i enī a deo didicisti ut diligatis inuidē *rc.* Et tunc ponit p̄fectus t̄z patientiā q̄ ostendit male. in tribulationib⁹. *Jac.* 1. Beatus vir qui suffert tēpitatię, *rc.* In tribulationib⁹ sunt duo seruanda t̄z patientiā ne discedat a fide. *Jac.* p̄mo. Patiētia opus p̄fectū habet. Et fides in p̄secutionib⁹. p̄me. *Coz.* 4. P̄secutiones patinur t̄ sustinem⁹. Unde dicit. In fide in omnib⁹ p̄secutionib⁹ vestris t̄ tribulationib⁹. Quae q̄ldē tribulatiōes dicunt a tribulis quibus interius per afflictiones pungimur. *Heb.* 3. Spinaz t̄ tribulos germinabit tibi. *ps.* Tribulatiōes cordis mei multiplicate sūt. Et hec sancti sustinent. ppter duo t̄z ppter terremotū malorum. Si enim deus nō parcit bonis in hoc mundo: quō parcat malis in futuro. *p̄me.* 4. Si aut̄ primū a nobis quis finis eoz qui non credunt del euangeliō *rc.* *Jere.* 49. Ecce quibus nō erat iudicij ut biberent calicē. *rc.* Scđo ad augendū meritū. Unū dicit. Ut digni *rc.* Nam ut dicit *Mat.* ii. Regnū celoz vni patit t̄ violenti rapiunt illud. Et *Luc.* vltimo. Non hec oportuit xp̄m patiti t̄ ita intrare in gloriam suā. *Bo.* 8. Si tamē cōpatimur et t̄ cōglosificemur. Unde dicit. Pro quo patimini *rc.* Tribulatio enī que sit pro deo facit dignum regno dei. *Mat.* 5. Beati qui p̄secutione patiunt *rc.* *p̄me.* *Pe.* 4. Nemo vestri patiatur quasi homicida aut fur aut maledicus aut alienorum appetitor.

Lectio secunda.

*S*i tamē iustū ē apud deū retribuere retributionē his qui vos tribulant et vobis q̄tribulam̄ requieb⁹ nobis t̄ in reuelatiōe dñi iesu de celo cū angelis

virtutis ei⁹ in flāma ignis dantis vindictā his q̄ nō nouerūt deū. t̄q̄ nō obediūt euangelio dñi nři iesu xp̄i. Qui penas dabūt in interitu eternas a facie dñi t̄ a glā virtutis ei⁹ cū venerit glificari in sanctis suis t̄ ammirabilis fieri in oībus qui crediderunt: q̄r creditū ē testimonij nřm sup̄ vos i die illo: In quo etiā oratiō semp̄ p̄ vobis: vt digne tur vos vocatione sua de⁹. t̄ impletat omnē voluntatē bonitatis sue t̄ opus fidei in virtute. vt clarificet nomē dñi nři iesu xp̄i in vobis t̄ vos in illo. scđm gratiam dei nostri et domini iesu christi.

Supra egit de eoz idoneitate ad futurū iudicij: hic agit de forma iudicij. Et p̄mo ponit iudicium quātū ad p̄nitionem malorū t̄ premia bonorum. Secundo de vtrā q̄ parte sigillatum ibi. In flāma *rc.* T̄z primo ponit iudicium quantum ad p̄nitionē malorū. Secundo q̄tū ad premia bonorū ibi. Cū venerit *rc.* Quantū ad p̄mū dicit. Sustinetur in exemplū *rc.* si tamē pro q̄ ip̄ta est. Unde alia līra habet. Si quidē vel si tamē referat in exemplū iusti iudicij. Quasi dicit. Iustū ē q̄ hec panim̄ vnde dicit. Si tamē ex hoc mereamini. fed p̄ma littera t̄ expositio ē melior. Iustū est retribuere. *ps.* Exaltare qui iudicas terram reddere retributionē sup̄bis. *Esa.* 33. Ne qui p̄d aris: nōne t̄ tu p̄daberis. *C.* Tribulatiōe t̄z eternē dānatiōis. *Ro.* 8. Tribulatiōe angustia *rc.* Et vos quidē requieb⁹. *Luc.* 16. Recepisti bona in vita tua t̄ lazarus similiter mala. Hunc aut̄ hic consolatur tu vero cruciaris. *Apo.* 14. Modo enim iam dicit sp̄us ut requiescant a laborib⁹ suis. *C.* Nobiscūd ē equalē gloria. Sed nunquid hoc est ver⁹. Respondeo duplex ē equalitas t̄z absoluta q̄titatis t̄ p̄portionis. Et prima nō ē equalis q̄tūad p̄cipiatā hoīs t̄z equalē q̄tū ad beatitudinē p̄cipiatā q̄r de⁹: t̄z hoī p̄cipiatā fīm magis t̄ minus: sedim q̄ ardenti⁹ vel min⁹ ardenter amat deum. Sz fīm sedam oīmoda equalitas erit: q̄r ita est glā p̄ter ad grās sibi data t̄ meriti suū sicut glā līni ad suā. Hoc at̄ erit in reuelatiōe *rc.* *Jo.* 5. Pater ofne iudicū dedit filio *rc.* Et hoc inquantū filio hoīs p̄tē dedit iudicij facere: quia ī forma hūana oībus apparebit. Sz mō non apparet q̄r hūanū el⁹ lateti ī glā dei: t̄z tūc apparebit. Et ideo dicit. In reuelatione *Coz.* 40. Et reuelabit glā dñi *rc.* Et hoc cū misericordia suis scđi angelis *rc.* *Mar.* 25. Cū venerit fili⁹ hoīs in maiestate sua t̄ oīs angeli cū eo *rc.* *C.* Deinde cū dīlē In flāma *rc.* agit de vtrāq̄s p̄nitione malorū t̄ premiatione bonorū: sed ī p̄nitōde malorum ostendit acerbā iustā t̄ diuturnā. Dicit ergo. Vatis vindictam. i. iudicantis p̄nitēdo in flāma ignis faciem orbis cōburentis t̄ inuoluentis reprobus t̄ detrus dentis imp̄petū. *ps.* Ignis ante ip̄m p̄cedet *rc.* Item erit iusta ppter duplice culpā t̄z infidelitatis t̄ male vi. *pe.* Quantū ad primū dicit. Qui nō nouerūt. i. noluerūt cognoscere dei. *Job.* 21. Scīam vias tuāz nolumus. i. *Coz.* 14. Ignorans ignorabilē *rc.* Quantū ad secundū dicit. Qui nō obediunt euangeliō iesu xp̄i. *Roma.* 10. Non omnes obediunt euangeliō. Nobedientia enim ē tantū peccati q̄r per eam mōs venit in mūdum: dicit *Roma.* 5. Item est diuturna: quia penas dabunt *rc.* et potest legi duplēciter fīm vnum sensum duplex est pena t̄z sensus t̄ damni. De pena sensus potest intelligi sic: Dabunt id est sustinebunt penas eternas nō finiendas:

in epistolam II ad Thessalonicenses II

¶ hoc in interitu quia semper morientur. Alter enim est de pe-
nis huic vite et illis. Nam hic quanto plus acerbiores
tanto sunt bieuidores qui extinguuntur: sed ille sunt grauiissi-
me quia sunt pene mortis et sunt interminabiles. Ut dicitur
et se semper erunt quasi in morte. ps. Dors depascer
eos Isa. vi. Verum eorum non morientur. Pena autem danni est
duplex: qui se pavunt a visione dei. Unde dicit. A facie
domini scilicet remoti. Job. 13. Non venier in conspectu eius ois
hypocrita. Alius est priuatus visionis glorie sanctorum. Isa. vi.
Collat impius ne videat gloriam sanctorum. Et aliter.
A facie domini. In hoc ostenditur quod acerbitatis pene sensus.
Sensus enim alienus euacuat vel propter superius iudicium
vel propter superioris potentiam: sed hoc non erit quod hoc
iudicium procedat a facie domini. ps. De vultu tuo iudicium me-
um procedat. Et ideo dicit. Dabunt penas id est susti-
bunt a facie domini. Deinde cum dicit. Tu veneris tu.
agit de premiatione sanctorum: et primo ponit premium secundum
meritum ibi. Qui crediderunt te. Gloria sanctorum co-
mendat et quantum ad essentiam per participationem glorie dei
cum dicit. Glorificati te. et quoniam ad eius excellum ibi.
Et admirabilis. Dicit ergo Tu veneris tu. Christus certe glo-
riosus est Philip. 2. Sit lingua coiteat quod dominus Iesus cri-
sus in gloria est dei patris te. Glorificari in sanctis ei
quod bonum sui est communis: vel glorificari in sanctis ei
qui sunt membra sua in quibus habitat et in quibus glorifi-
catur quando sua gloria fecit caput deriuat visus ad sua mem-
bra. Isa. 49. Seruit meus es tu isti: quod est te glorificabor
te. Et hoc excedet oenam admirationem. Unde dicit Admirabilis te. Siquidem admiratio est stupor procedens ex ma-
gna fantasia. Tanta vero sanctorum gloria non potest cadere
in opinionem hominum. Et ideo dicit Admirabilis. Sap. 5.
Mirabunt in substitutione insperata salutis te. Deinde
ponit meritum ibi. Qui crediderunt te. Et ponit primo mer-
itum fidei. Secundo suffragium orationis ibi. In quos te. Di-
cit ergo Hec est gloria quod creditum est nostri testimoniorum
super vos quod creditum est a vobis in illo die id est pro-
pter illum dilectum quia bona que agimus sumus propter il-
lum diem: sed dicit: super vos id est hoc testimonium est su-
per vos id est super sensum humanum. Eccl. 9. Plurima su-
prassensim hois te. Fides enim non habet meritum ubi hu-
mana ratio preber experimentum. nisi enim est supra vos:
non est magni meriti credere. Ut dicit super vos: id est
datur vobis subiectis intellectus vestrum humili-
ter ad credendum. 2. Cor. 10. In capitulitate redigentes
oenam intellectus in obsequio Christi te. Sic exponit glo. Ut
aliter et magis in littera. Dico quod glorificabitur Christus in vo-
bis qui creditur in die iudicij quando apostoli iudicabunt
et tunc erit testimonium quod est super vos id est de pmptritudine
fidei vestre erit certum id est creditibile. Deinde cum dicit.
In quo oramus te. Subiungit suffragium orationis. Et pri-
mo ponit quod petit. Secundo quo sine ibi. Ut dignetur te.
Tertio per quod posset assequi petitum ibi. Secundum gratiam te.
Petit autem vnu ex parte dei et uno ex parte nostra. Dicit ergo
In quo id est propter quem die nos oramus semper. Ro. 1.
Sine intermissione memoriam vestri facio semper in orationibus
meis te. pmi. Re. 13. Absit autem hoc petitum a me: id est
modo ut cesse orare pro vobis te. Sed ad quid? Ut dignetur
vobis vocazione sua deus noster id est faciat vos in
mundo digne conuersari sue yocationi. Eph. 4. Digne
ambulet vocacione qua vocati estis te. Et ex parte
nostra petit ex parte voluntatis ut plene fruant omni bonitate
Unde dicit. Ut impletat oenam voluntate bonitatis id
est impletat in vobis voluntate omnis boni. Phil. 2. Qui
operatur in nobis velle et perficere pro bona voluntate
Item ex parte intellectus ut perfice credant. ideo dicit.
Et opus fidei te. Ro. 10. Corde enim creditur ad iusticiam.

ore autem confessio sit ad salutem te. Et hoc operemini in vi-
rente id est in constantia et fortitudine ut nullo timore ces-
setis a confessione eius. Ut sic. In quo id est propter quod
die oramus ut deus dignetur vobis dare illud ad quod voca-
uit vos. pme. Re. 3. In hoc vocati estis ut benedictio
nem hereditatem possideatis te. Ut impletat omne bonum
quod desideratis quod est in vita eterna: quod habebitis deum
ps. Qui replet in bonis desideriis tuum. Ut implet
opus fidei quod erit quoniam id est hic per speculum et in enigma
te videmus: videbam tunc facie ad faciem. Sed quo fine?
Ut clarificet id est ad gloriam regni sit et per vos tam in presenti
quam in futuro nomine Christi glorificetur in bonis vestris. Mat. 5
Vident opera vestra bona et glorificant preceptum vestrum
qui in celis est. Econtra de malis dicit Isa. 52. et Ro.
2. Nomine dei per vos blasphemat. Sed per quid poteris
nos illud conseguere: sed in gloriam dei nostri quod est radix om-
nium bonorum nostrorum. pme. Cor. 15. Gratia dei sicut
id quod sum te.

Capitulum secundum.

Bogamus autem vos fratres per aduentum
domini nostri Iesu Christi et nre congregatio-
nis in ipm: ut non cito moueamini
a vestro lensu: neque terreannimi neque per spumam
negat per sermonem neque per epistolam tanquam per nos
missa quasi instet dies domini. Ne quis vos se-
ducatur villo modo. Quoniam nisi venerit discessio
primi et reuelatur fuerit homo pater filii per
ditionis qui aduersatur et extollebit super omne
quod dicitur deus aut quod colitur: ita ut in templo dei
sedeat: ostendens se tanquam sit deus. Non retine-
atis quod cum adhuc essem apud vos hec dicebatur
vobis.

Super apostolus ostendit futura tantum ad penas malorum et
penas bonorum: hic annunciat futura tantum ad pericula certe-
tis que erunt tempore antichristi. Et primo nunciat veritatem
de futuris pinculis. Secundo monet ut in veritate permaneat
ibi. Itaque fratres te. Circa primum duo facit: quod primo ex-
cludit falsitatem. Secundo instruit de veritate ibi. Quoniam
nisi te. Iterum prima in tres: quod primo memorat illud
ex quo debent induci. Secundo ostendit ad quid debet
induci ibi. Ut non citio te. Tertio remonet illud quod eos
mouere posset ibi. Neque per spiritum te. Inducit autem
eos ex tribus scilicet propria precibus ibi. Rogam non peribit
probilem. 1. Multa fiducia habens in Christo Iesu impandi
tibi quod ad rem pertinet: propter charitatem magis obse-
cro. Secundo ex adventu Christi desiderabili bonis: licet
terribili malis. Amos. 5. Ne desiderabitis deum dnm te.
2. Abhymo. 4. Non solum autem mihi sed et bis qui oili-
gunt aduentum eius te. Apocal. ultimum. Unde domine ie-
su te. Tertio ex desiderio et amore totius congregacionis
sanctorum. In id ipsum scilicet ubi Christus est: quia Mat.
24. Ibi erit corpus ibi congregabuntur et aquile te.
Ut in id ipsum: id est in identia quia omnes sancti loco et
gloria erunt in eodem. ps. Congregate illi sanctos eius
Sed ad quid inducit: Ut non citio moueamini. Est autem
aliquid moueri aliud terreri. Non enim autem suo sensu quod pre-
termittit quod tenebat. Quasi dicat. Non citio dimittas
tis doctrinam meam. Ecol. 19. Qui citio credit levius est cor-
de te. Terror autem est quedam trepidatio cum formidine
contraria. 3. Ideo dicit. Neque terreannimi. Job. 15.
Sonitus terrois semper in auribus eius: Et cum sit
pax illi semper insidias suspicatur. te. Sapientie. 17.